

РЕШЕНИЕ

№ 8625

гр. София, 14.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Николинка Бузова**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3488** по описа за **2024** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 5727 от 11.12.2023 г., постановено по н. а. х. дело № 8367/ 2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3 състав е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-002075/ 15.02.2023 г., издадено от началник група към СДВР – ОПП, в частта, с която на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП на Е. М. М. е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл.174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. НП № 23-4332-002075/ 15.02.2023 г. е изменено в частта, с която на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, като е намален размерът на наложените наказания на глоба в размер на 90 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

В срока и по реда на чл. 211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН решението е обжалвано от Е. М. М.. С уточнение към касационната жалба се релевират основанията по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени

решението на СРС и да отмени издаденото НП.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и допълнението към нея. Претендира разноси по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл. 208 АПК, съдебно решение.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на 29.01.2023 г., около 16:30 ч. в [населено място] по [улица]Е. М. управлявал лек автомобил „М. Е300“ с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от [улица]към [улица]и на кръстовището с [улица], поради движение с несъобразена скоростта с интензивността на движението, реализира леко ПТП с потеглящия пред него лек автомобил „К. С.“ и продължава движението си по [улица], където по-късно е спрял от свидетел - на около 200 метра от [улица], а при проверка в 16:51 часа с техническо средство алкотест Дрегер 7510, фаб. № ARDM 0207 е отчетен резултат 0.83 пробила на издишания въздух с проба № 6084, за което му е издаден талон за медицинско изследване № 113224 за УМБАЛ „Св. А. - С.“ и 7бр. стикери, като лицето не е дало кръв за изследване. За така установеното на Е. М. е съставен АУАН за нарушения на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, въз основа на което е издадено оспореното НП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени, както и лицето, което следва да бъде санкционирано. По отношение наказанията по чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП СРС е приел, че при съобразяване разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН следва да се намалят до размери около средните – лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца и глоба в размер на 90 лв.

АССГ възприема изцяло установената от СРС фактическа обстановка. При нейното установяване, решаващият съд не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушения лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал. 3 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събраните по делото доказателства - свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически

противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение. Наличната доказателствена маса е била достатъчна за изграждането на несъмнени и категорични изводи за дейността на М. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН не е обвързваща за съда, поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства, не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Съгласно чл.20, ал.2 от ЗДвП, водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движение да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Многобройни са факторите, които влияят върху избора на подходяща скорост при управление на МПС – не се касае за изискване да бъде спазвано ограничение на скоростта, а за избор на такава, съответстваща първо, на външната среда, второ, на състоянието на водача и трето, на конкретното превозно средство. В разглеждания случай обективният фактор – интензивно движение е достатъчен да се приеме, че касаторът е длъжал не само спазване на ограничението на скоростта, а и да съобрази конкретно избраната от него такава с цитираното условие.

Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка съответства на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства и гласни доказателствени средства и сочи, че поради несъобразяване на скоростта на движение на управлявания от Е. М. автомобил, той е реализирал ПТП с потеглящия пред него лек автомобили „К.“, модел „С.“, рег. [рег.номер на МПС]. Като не е съобразил скоростта си с интензивността на движението, за да бъде в състояние да спре пред предвидимото препятствие – намиращо се пред него МПС, М. е нарушил разпоредбата на чл.20, ал.2 ЗДвП, за което правилно е санкциониран по реда на чл.179, ал.2, пр.1 ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП задължава водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. В случая Е. М. не е спрял след реализиране на ПТП, което наложило да бъде последва и спрял принудително. По този начин касаторът е осъществил и състава на вмененото му нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за което правилно СРС, при съобразяване на разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН, е определил глоба в размер на 90 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП установява забрана за водачите на пътни превозни средства да управляват пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни анализи, като нарушаването на тази забрана е скрепено с налагането на санкция по чл. 174, ал.1 ЗДвП.

В настоящия случай, след измерване с техническо средство алкотест Дрегер 7510, № ARDM 0207, е установена концентрация на алкохол в кръвта на водача 0,83 промила – нарушение по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП, за което срещу него е съставен АУАН.

Действително в АУАН е допусната техническа грешка, като е посочен резултат от 0,81 промила, вместо 0,83 промила. Както правилно е посочил СРС за процесното нарушение е без значение дали отчетеният алкохол е бил 0,81 или 0,83 промила, доколкото разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП забранява управление на МПС средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5. Извън горното следва да се отбележи, че според изричната норма на чл.53, ал.2 ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В случая е безспорно установено по делото, че процесното нарушение е извършено, поради което и правилно е наложено административно наказание по чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушенията от фактическа страна – посочени са датата и мястото на тяхното извършване, обстоятелствата, при които са осъществени.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен съд София - град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5727 от 11.12.2023 г. по НАХД № 8367/ 2023 г. на СРС, НО, 3 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: